

# Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko – numero kolmekymmentäkuusi

Jeff Pippenger

2026-01-27

## Kolmekymmentäkuusi

”Hälinässä”, jonka James White tunnistaa milleriittien hajottamiseksi 22. lokakuuta 1844:n jälkeen, William Miller näki unen vuonna 1847, ja kaksi vuotta myöhemmin hänet laskettiin haudan lepoon.

”Jos William Miller olisi voinut nähdä kolmannen sanoman valon, moni asia, joka näytti hänestä synkältä ja salaperäiseltä, olisi tullut selitetyksi. Mutta hänen veljensä tunnustivat niin syvää rakkautta ja kiinnostusta häntä kohtaan, että hän ajatteli, ettei voinut irtautua heistä. Hänen sydämensä taipui totuuden puoleen, mutta sitten hän katsoi veljiinsä; he vastustivat sitä. Olisiko hän voinut irtautua niistä, jotka olivat seisseet hänen rinnallaan julistamassa Jeesusken tulemusta? Hän ajatteli, etteivät he varmasti johtaisi häntä harhaan.

”Jumala salli hänen joutua saatanan valtaan, kuoleman herruuden alle, ja kätki hänet hautaan niiden ulottumattomiin, jotka lakkaamatta vetivät häntä pois totuudesta. Mooses erehtyi juuri astuessaan Luvattuun maahan. Samoin näin, että William Miller erehtyi juuri ollessaan astumaisillaan taivaalliseen Kanaaniin, antaessaan vaikutusvaltansa käydä totuutta vastaan. Toiset johdattivat hänet tähän; toisten on tehtävä siitä tili. Mutta enkelit vartioivat tämän Jumalan palvelijan kallista tomua, ja hän on tuleva esiin viimeisen pasuunan soudessa.

”Vankka perusta

”Näin joukon, joka seisoj hyvin suojattuna ja lujana eikä osoittanut mitään suopeutta niitä kohtaan, jotka tahtoisivat horjuttaa seurakunnan vakiintunutta uskoa. Jumala katsoi heitä hyväksyen. Minulle näytettiin kolme askelta — ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat. Minua seuraava enkeli sanoi: ’Voi sitä, joka siirtääkin yhden kiven tai liikauttaa nuppineulaakaan näistä sanomista. Näiden sanomien oikea ymmärtäminen on elintärkeää. Sielujen kohtalo riippuu siitä, millä tavoin ne otetaan vastaan.’ Minut johdatettiin jälleen alas näiden sanomien kautta, ja näin, kuinka kalliisti Jumalan kansa oli ostanut kokemuksensa. Se oli saavutettu suuren kärsimyksen ja ankan taistelun kautta. Jumala oli johtanut heitä askel askeleelta, kunnes Hän oli asettanut heidät lujalle, järkkymättömälle perustalle. Näin yksilöiden lähestyvän tätä perustaa ja tutkivan sen rakennetta. Toiset astuivat sille heti iloiten. Toiset taas alkoivat etsiä vikaa perustasta. He toivoivat siihen tehtävän parannuksia, ja silloin perusta olisi täydellisempi ja kansa paljon onnellisempi. Jotkut astuivat pois perustalta tarkastellakseen sitä ja julistivat, että se oli laskettu väärin. Mutta näin, että melkein kaikki seisoivat lujina perustalla ja kehottivat niitä, jotka olivat astuneet siltä pois, lakkaamaan valituksistaan; sillä Jumala oli mestarirakentaja, ja he taistelivat Häntä vastaan. He kertoivat Jumalan ihmeellisestä työstä, joka oli johtanut heidät lujalle perustalle, ja yksimielisesti he

kohottivat katseensa taivaaseen ja kirkastivat suurella äänellä Jumalaa. Tämä vaikutti muutamiiin niistä, jotka olivat valittaneet ja lähteneet pois perustalta, ja he astuivat jälleen sille nöyryin ilmein.” Early Writings, 258.

## Millerin Ihmeelliset Teot

William Millerin ”ihmeellinen työ” johti ”lujaan perustukseen”, joka oli ”vakaa, liikkumaton lava”. ”Liikkumattoman lavan” ”perustus” sekä myöhempi hyökkäys sekä ”lavaa” että ”perustusta” vastaan, jotka esiteltiin Millerin kuoleman jälkeen vuonna 1849, tunnistetaan hänen unessaan.

William Miller on adventismin perustusten vertauskuva.

Hän on myös milleriittien historian vertauskuva vuodesta 1798 aina vuoteen 1863 saakka.

Hän on myös milleriläisen historian vertauskuva vuodesta 1798 vuoteen 1844.

Hän on myös kolmen enkelin historian vertauskuva vuodesta 1798 sunnuntailaista annettavaan lakiin saakka.

Häntä edustaa neljäkymmentäkuusi vuotta vuodesta 1798 vuoteen 1844.

Häntä edustaa luku ”220” suhteessa lukuihin 2,520 ja 2,300.

Häntä kuvataan ”seitsemällä ajalla” — 2 520:lla.

Häntä kuvataan luvulla 2 300.

Millerin kahta unta esikuvallistivat Nebukadnessarin kaksi unta Danielin kirjan toisessa ja neljännessä luvussa.

Vuoden 1798 ajanjakso alkaa Nebukadnessarista ja päättyy vuonna 1863 Belsassariin.

Ajanjakso vuodesta 1798 sunnuntailakiin alkaa Nebukadnessarista ja päättyy Belsassariin.

Milleriläisten historian vertauskuvana hän on perustusten vertauskuva, ja nämä perustukset edustavat niitä totuuksia, jotka löydettiin 2 520:n alfalöydön ja 2 300:n omegalöydön välisenä aikana. Kommentoیدessaan William Millerin unta James White osoitti, että ”avain” oli Millerin tapa tutkia Raamattua. Tämä metodologia on Daavidin avain, joka pantiin Millerin olalle, sillä hän esitti 2 300 vuoden profetian, joka päättyi, kun Jesaja 22:22 täyttyi 22. lokakuuta 1844.

Totuudet, joita alettiin avata vuodesta 2023 eteenpäin, ovat niitä totuuksia, jotka jo tunnistettiin Habakkukin taulujen 95 esityksissä, ja nämä totuudet asetetaan nyt uuden ”Totuuden” viitekehyksen sisään.

Erämaassa huutavan äänen kutsu heinäkuussa 2023 osoitti, että itku ja valitus olivat välttämättömiä niille, joiden tuli tehdä parannus 18. heinäkuuta 2020 annetun julistuksen johdosta. Niiden, jotka olisivat viisaisten neitsyiden joukossa, tuli tehdä parannus sopusoinnussa Danielin yhdeksannen luvun rukouksen kanssa; tämä on niiden rukous, joista puhutaan 3. Mooseksen kirjan 26. luvussa ja

jotka tunnustavat, että heidät on hajotettu.

Kun Miller sanoo: ”Kun näin itkien ja valittaen suurta menetystäni ja vastuutani muistin Jumalan ja rukoilin hartaasti, että Hän lähettäisi minulle apua. Heti ovi avautui, ja mies astui huoneeseen, jolloin kaikki ihmiset poistuivat sieltä; ja hän, pitäen kädessään pölyharjaa, avasi ikkunan ja alkoi harjata pois lian ja roskat huoneesta.”

Ovi, joka avautui, oli Millerin sydän, kun hän ”rukoili vakavasti” saadakseen ”apua”. Jeesus, joka Laodikealle on Totinen Todistaja, kolkuttaa sydämiä pyrkien pääsemään sisään. Kun ovi avautui, erottamisprosessi alkoi. Kun ovi avautui, myös ”ikkunat” avautuivat, ja ”ikkunat” ovat taivaan ikkunat.

Johannes näki taivaan ikkunat avattuina Ilmestyskirjan yhdeksännessätoista luvussa, kun Herra nosti esiin valkeiden hevosten armeijansa, välittömästi sen jälkeen, kun morsian oli valmistanut itsensä. Tuo armeija on Hesekielin armeija, joka nousee pystyyn vastauksena karkean itätuulen sanomaan. Tuo armeija on voittava seurakunta, joka muuttuu taistelevasta seurakunnasta voittavaksi seurakunnaksi, kun vehnän ja lusteiden erottaminen on toteutettu. Tuota erottamista kuvataan myös muutoksena laodikealaisesta kokemuksesta filadelfialaiseen kokemukseen. Miller avasi sydämensä ja antoi Totisen todistajan astua sisään, kun Hän erotti vehnän ja lusteet ja siten herätti valkeiden hevosten armeijansa eloon.

31. joulukuuta 2023 Dirt Brush -mies astui huoneeseen sen jälkeen, kun ihmiset olivat lähteneet, ja alkoi työn poistaakseen erheellisyyden roskat samalla, kun hän asetti Habakukin taulujen vanhat totuudet uuteen totuuden viitekehykseen.

”Vapahtaja ei ollut tullut kumoamaan sitä, mitä patriarkat ja profeetat olivat puhuneet; sillä Hän itse oli puhunut näiden edustavien miesten kautta. Kaikki Jumalan sanan totuudet olivat lähtöisin Hänestä. Mutta nämä korvaamattomat jalokivet oli asetettu väärin kehyksiin. Niiden kallisarvoinen valo oli pantu palvelemaan eksytystä. Jumala tahtoi, että ne irrotettaisiin erehdyksen kehyksistään ja asetettaisiin totuuden puitteisiin. Tämän työn saattoi tehdä vain jumalallinen käsi. Yhteydessään erehdykseen totuus oli palvellut Jumalan ja ihmisen vihollisen asiaa. Kristus oli tullut asettamaan sen siihen, missä se kirkastaisi Jumalaa ja vaikuttaisi ihmiskunnan pelastuksen.” Alfa ja omega 4, s. 287.

Yksi ensimmäisistä vuonna 2024 opetetuista totuuksista oli 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneen pettymyksen selitys. Rivi riviltä tunnustettiin, että jokaisen uudistuslinjan ensimmäiset pettymykset osoittivat 18. heinäkuuta 2020 ensisijaiseksi tienviitaksi kymmenen neitsyen vertauksessa. Pettymyksen aiheesta tuli ”avain”, joka avasi pyhäkön totuuden; kun taas vuoden 1844 suuressa pettymyksessä pyhäkkö oli se ”avain”, joka avasi pettymyksen.

Likaharjamies, joka on myös Juudan heimon Leijona, alkoi vuonna 2023 avata Keskiyön huodon sanoman sinettejä. Olemme nyt saavuttaneet sen kohdan Millerin unessa, jossa Hän asettaa suuremman lippaan pöydälle ja heittää siihen ne totuudet, joiden on määrä loistaa kymmenen kertaa aurinkoa kirkkaammin. Yksi noista jalokivistä on ilmestys siitä, kuka Hän on profeetallisessa kertomuksessa.

Kun profetia avataan, Hän on Juudan heimon Leijona, joka ottaa vanhat totuudet ja asettaa ne ”totuuden” kolmen askeleen uuteen kehykseen. Tämän kehyksen pitää koossa Kristus Alfana ja Omegana, ensimmäisenä ja viimeisenä. Jumalan Sanana Hän järjesti Sanansa jokaisen osatekijän. Palmonina Hän suunnitteli jokaisen näkökohdan matematiikaksi.

Kun Pietari on Kesareassa Filippiin alueella, kolmannella hetkellä, Hän esittelee itsensä Palmonina korostaen ”profetaalisia fraktaaleja”. Yksi Kristuksen viimeisistä ilmoituksista profetian Herrana on profetaalisten fraktaalien korostaminen, sellaisina kuin niitä edustaa Pietari Matteuksen evankeliumissa 16:18, mikä on luvun 1,618 symboli, jota luonnollisessa maailmassa kutsutaan kultaiseksi leikkaukseksi, mutta Palmonin mukaan ”profetaaliseksi fraktaaleiksi”.

Olemme vasta alkaneet tunnistaa ne profeetalliset fraktaalit, jotka sijoittuvat pyhään viikkoon 27–34. Ennen kuin palaamme sinne matkallamme Joelin kirjaan, profeetallisten fraktaalien painotus oli liitettävä mukaan tarkastelumme Millerin unesta.

Ajanjakso siitä, kun Miller kutsui ihmisiä ”tulemaan ja katsomaan”, ja Kristus, tomuharjamiehenä, kutsui Milleriä ”tulemaan ja katsomaan”, ulottuu vuodesta 1798 sunnuntailakiin asti, mutta se sisältää tuon kokonaisvaltaisen historian sisällä fraktaalien ajanjaksossa vuodesta 1798 vuoteen 1863. Se sisältää toisen fraktaalien ajanjaksosta 9/11 sunnuntailakiin asti sekä vielä toisen ajanjaksosta 2023 sunnuntailakiin asti.

Kun Miller sulki silmänsä hälinässä, hän kuvasi vuoden 1849 historiaa, jolloin Herra yritti saattaa työn päätökseen, mutta tuloksetta. Hänet herätetään henkiin vuonna 2023, sillä hän on Elia, joka surmattiin kadulla yhdessä Mooseksen kanssa. Hän kuoli vuonna 1849, ja sitten hän kuoli jälleen 18. heinäkuuta 2020.

Hänen unensa annettiin vuonna 1847; sitten Herra ojensi kätensä toisen kerran ja julkaisi vuoden 1850 kartan. Kun Herra ojentaa kätensä toisen kerran sadan neljäkymmenen tuhannen historiassa, Miller herätetään kuolleista.

Israelin ja Juudan hajaannuksen lähtökohta esitetään Jesajassa.

Sillä Aramin pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenen viiden vuoden kuluessa Efraim murskataan, niin ettei se enää ole kansa. Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette totisesti pysy lujina. Jesaja 7:8, 9.

Profetia annettiin vuonna 742 eKr., ja yhdeksäntoista vuotta myöhemmin, vuonna 723 eKr., Assyria hajotti Israelin, ja sitten neljäkymmentäkuusi vuotta myöhemmin Babylon hajotti Juudan. Nämä kolme ajankohtaa edustavat yhdeksäntoista vuoden ajanjaksoa, jota seurasi neljäkymmentäkuusi vuotta. Kun nuo kaksi profetiaa päättyivät vastaavasti vuosina 1798 ja 1844, alussa ollut yhdeksäntoista vuoden ajanjakso vuodesta 742 eKr. vuoteen 723 eKr. oli alfa-yhdeksäntoista vuotta, joka edusti omega-yhdeksäntoista vuotta vuodesta 1844 vuoteen 1863.

Miller kuoli viisi vuotta omegan yhdeksäntoista vuoden jakson alkamisen jälkeen, ja seitsemän vuotta myöhemmin julkaistiin Hiram Edsonin artikkelit ”seitsemästä ajasta”. Seitsemän vuotta myöhemmin ”seitsemän aikaa” hylättiin. Vuoden 1856 oli määrä olla sinetöiminen, joka edeltäisi

vuoden 1863 sunnuntailakia, mutta niin ei ollut määrä tapahtua.

Kolmas enkeli saapui vuosina 1844, 1888 ja 9/11. Sisar White ilmaisi, että kun New Yorkin suuret rakennukset sortuisivat, Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun kolme ensimmäistä jaetta täyttyisivät.

## **Ilmestys 18**

Jae YKSI—Ja tämän jälkeen minä näin erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

Toinen jae—Ja hän huusi voimallisesti suurella äänellä sanoen: Kukistunut, kukistunut on Babylon, se suuri, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija ja kaiken saastaisen hengen pesäpaikka ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen häkki.

Kolmas jae—Sillä kaikki kansat ovat juoneet hänen haureutensa vihan viinistä, ja maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen ylellisyytensä runsaudesta.

Väkevä ensimmäinen enkeli laskeutui alas viesti kädessään, ja Johannesta käskettiin menemään ottamaan pieni kirja ja syömään se. Tuo ensimmäinen enkeli suorittaa saman työn kuin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli, joka valaisee maan kirkkaudellaan. Tämä johtuu siitä, että ensimmäinen enkeli on alfa ja kolmas enkeli on omega, ja alku kuvaa aina loppua.

”Jeesus antoi mahtavalle enkelille tehtäväksi laskeutua alas ja varoittaa maan asukkaita valmistautumaan Hänen toiseen ilmestymiseensä. Kun enkeli lähti Jeesuksen läsnäolosta taivaassa, äärettömän kirkas ja loistava valo kulki hänen edellään. Minulle kerrottiin, että hänen tehtävänään oli valaista maa kirkkaudellaan ja varoittaa ihmistä Jumalan tulevasta vihasta.” Early Writings, 245.

Ensimmäinen enkeli on Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ensimmäinen jae.

Ja näiden jälkeen minä näin erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

Toinen enkeli on Ilmestyskirjan kahdeksastoista luku, toinen jae.

Ja hän huusi suurella voimalla, sanoen: Kukistunut, kukistunut on Babylon, se suuri, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija ja kaikkinaisen saastaisen hengen tyyssija ja kaikkinaisen saastaisen ja inhottavan linnun pesäpaikka.

Kolmas enkeli on Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kolmas jae.

Sillä kaikki kansat ovat juoneet hänen haureutensa viiniä, ja maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssansa, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen heikkuutensa runsaudesta.

Kaikki kuninkaat harjoittavat haureutta porton kanssa sunnuntailain aikana, kuten jakeessa kolme esikuvallisesti osoitetaan. Toisen enkelin sanoma on, että Babylon on kukistunut, ja se on jae kaksi. Ensimmäisen enkelin tehtävänä oli valaista maa kirkkaudellaan, ja se on jae yksi. Jae yksi on 9/11. Jae kaksi on erottautumisprosessi, joka on ollut käynnissä koko ihmiskunnan keskuudessa 9/11:stä lähtien, ja jae kolme on sunnuntailaki. Tästä syystä 9/11 on kolmannen enkelin sanoma, ja samoin on sunnuntailaki. 9/11 on lähestyvän sunnuntailain varoitus, sellaisena kuin se esitetään kolmessa ensimmäisessä jakeessa, ja jakeen neljäs toinen ääni on sunnuntailaki. Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ensimmäinen ääni on varoitus lähestyvistä sunnuntailaista, ja tuo varoitus muuttuu eläväksi todellisuudeksi sunnuntailain aikana.

Jakso 9/11:stä sunnuntailakiin esikuvallistuu ajanjaksolla, joka ulottuu Millerin unen alfan ”tule ja katso” -vaiheesta oomegan ”tule ja katso” -vaiheeseen. 9/11:n ja sunnuntailain välillä jalokivet asetetaan Millerin pöydälle huoneen keskelle, hajotetaan ja haudataan, ja sitten ne ennallistetaan likaharjamiehen toimesta. Enkeli, joka laskeutui vuonna 1840 pienen kirjan kanssa, oli ensimmäinen ja alfaenkeli, joka edusti sitä enkeliä, joka laskeutui 9/11:n aikaan. Tuo enkeli tunnustetaan kymmenennessä luvussa, kun Johannekselle sanotaan, että kirja olisi makea, mutta muuttuisi karvaaksi.

Johannes edusti ensimmäisen enkelin liikettä, jota milleriläiset edustivat, ja hän havainnollisti myös sadan neljäkymmenen neljän tuhannen liikettä. Ennen kaikkea hän edusti viimeisiä päiviä, niin kuin profeetat aina tekevät. Tästä syystä hänelle ilmoitettiin etukäteen, että kirja tulisi olemaan makea ja sitten karvas. Milleriläiset eivät tienneet tätä etukäteen, mutta sadan neljäkymmenen neljän tuhannen edellytetään tietävän tämän.

Miller ensimmäisen enkelin sanansaattajana on ensisijainen vertauskuva siitä, joka söi pienen kirjan. Jauhatuksen toimittajana hänen tuli erottaa vehnä ruumenista, sitten käsitellä vilja jauhoiksi ja valmistaa leipä, joka oli syötävä. Hän jakoi leivän asettamalla sen huoneensa keskelle ja kutsumalla kaikkia halukkaita ”tulemaan ja katsomaan”. Mutta vertauskuvana siitä, joka otti kirjan enkelin kädestä, Miller Johanneksen kaltaisena käsittelee enemmän kolmannen enkelin myöhempiä päiviä kuin ensimmäisen enkelin varhaisia päiviä. Unessaan hän aloittaa ilmoittamalla meille, että hän sai sanomansa näkymättömästä kädestä. Ilmestyskirjan kymmenennen luvun ensimmäisellä enkelillä on pieni kirja kädessään, mutta Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelillä, joka on omegana vuoden 1840 alfan vastakohtana, ei ole kädessään kuvattuna kirjaa, ja juuri sen kirjan Miller sai — kirjan näkymättömästä kädestä. Millerin ”tule ja katso” on 9/11, ja likaharjamiehen ”tule ja katso” on sunnuntailaki.

Alfan ja oomegan ”tule ja katso” -kehotusten välissä on toisen enkelin sanoma, sillä alfa on 9/11, joka on kahdeksannentoista luvun ensimmäinen jae, ja toinen jae on toinen enkeli, joka päättyy kolmanteen jakeeseen, mikä on sunnuntailaki ja oomegan ”tule ja katso”. Millerin unessa toista enkeliä ja Babylonin kukistumista edustaa se, että sanaa scatter käytetään seitsemän kertaa, kun taas koko kertomus osoittaa, kuinka totuus joutuu erehdyksen voittamaksi.

Ensimmäinen ja kolmas enkeli laskeutuivat sen sanoman kanssa, joka on otettava ja syötävä 11. elokuuta 1840 ja vastaavasti 9/11. Nämä kaksi päivämäärää vastaavat Ilmestyskirjan

kahdeksannentoista luvun ensimmäistä jaetta.

Perustavat totuudet julkaistiin toukokuussa 1842, ja vuoden 1843 pioneeritaulu oli Habakukin kahdesta taulusta ensimmäinen, alfa. Vuonna 2012 julkaistiin Habakukin taulut, sopusoinnussa toukokuun 1842 kanssa.

Milleriläiset kokivat ensimmäisen pettymyksensä 19. huhtikuuta 1844, mikä esikuvasi 18. heinäkuuta 2020. Tuossa vaiheessa toinen enkeli saapui, ja hänen saapumisensa oli yhdenmukainen Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun toisen jakeen kanssa. Tuo pettymys merkitsi ensimmäisen enkelin loppua. Siinä toinen enkeli saapui, neitsyiden vertauksen viipymisen aika alkoi. Ensimmäisen enkelin historian tulee kulkea rinnakkain toisen historian kanssa, ja kun sitä sovelletaan tällä tavoin, toisen enkelin saapuminen asettuu samalle linjalle ensimmäisen enkelin saapumisen kanssa vuonna 1840 ja 9/11.

Viivytyksen aika alkoi 9/11:stä, jota esikuvasi 19. huhtikuuta 1844. 9/11:ssä islamin neljä tuulta päästettiin irti ja sitten pidätettiin. Nuo Johanneksen neljä tuulta ovat Jesajan rajut tuulet ja profetian itätuuli, ja sinetöivä enkeli nousee idästä. Kun Hän nousee, Hän huutaa sisar Whiten mukaan neljä kertaa: ”pidä, pidä, pidä, pidä”. Viivytyksen aika, joka alkaa toisen enkelin saapuessa, kuvataan siten, että neljää tuulta pidetään kurissa, kunnes sataneljäkymmentäneljätuhatta on sinetöity.

Ensimmäisen pettymyksen jälkeen Samuel Snow johdatettiin kokoamaan Keskiyön huudon sanoma, ja näin hän esikuvasi erämaassa huutavan ääntä heinäkuussa 2023.

Exeterin leirikokouksessa neitsyiden erottaminen koettelevan öljyn perusteella puhdisti ja myös puhdisti Milleriittien joukon liiton Sanansaattajan työn mukaisesti. Exeterin leirikokous kuvasi sinetöimistä, sillä työ eteni siitä eteenpäin kuin hyökyaalto tai mahtava sotajoukko, kunnes kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844. Historian avain on erottaminen.

Toinen enkeli tekee saapuessaan erottamistyötä, niin kuin se teki ensimmäisen pettymyksen aikaan, ja se päättyi lokakuun 22. päivän erottamiseen. Näiden kahden erottamisen välillä julistettiin toisen enkelin sanomaa. Toinen enkeli on etenevä erottaminen aina öljyn lopulliseen koetukseen saakka. Öljyn lopullinen koetus johtaa kolmannen enkelin koetinkivikokeeseen. Tämä koetinkoe oli Jeesukselle risti, ja Getsemanen puutarha, joka merkitsee ”öljypuristamon puutarhaa”, edelsi ristin koetinkoetta, ja neitsyiden öljyn koetus edelsi vuoden 1844 suljettua ovea.

Viimeinen koetus, jota seurasi tuomio, oli muinaiselle Israelille kymmenes koetus. Silloin heidät määrättiin kuolemaan erämaassa. Olipa kyse Kadesista, Getsemanesta tai Exeteristä, viimeinen koetus ennen tuomiota, jossa nämä kaksi luokkaa erotetaan toisistaan, osoittaa vuoden 2023 jälkeiseen viimeiseen koetukseen, joka edeltää sunnuntailain suljetun oven tuomiota. Tuo viimeinen koetus on sinetöiminen. Viimeinen tai lopullinen koetus edellyttää ensimmäistä koetusta.

Vuonna 2023 viipymisen aika päättyi, kun Juudan sukukunnan Leijona poisti sinettinsä näystä, jonka oli määrä viipyä, vetämällä pois kätensä. Silloin alkoi Samuel Snow’n työ.

Jos asetamme ensimmäisen ja toisen enkelin ajanjaksot rinnakkain, ne osoittavat enkelin laskeutumisen sanoman kanssa, joka koettelee Jumalan kansaa heidän vastauksellaan käskyyn ottaa ja syödä sanoma. Perustava sanoma asetetaan sitten julkisuuteen, kunnes perustava sanoma epäonnistuu. Sitten saapuu kolmas enkeli. Kolmannen enkelin ajanjakso on ne yhdeksäntoista vuotta, jotka olivat oomegan yhdeksäntoista vuotta vuodesta 742 eKr. vuoteen 723 eKr.

Ajanjakso vuodesta 1844 vuoteen 1863 ja ajanjakso vuodesta 742 eKr. vuoteen 723 eKr. kulkevat rinnakkain keskenään sekä myös ensimmäisen ja toisen enkelin ajanjaksojen rinnalla. Nämä neljä profeettallisen historian linjaa asettuvat samansuuntaisiksi ajanjakson 9/11:stä sunnuntailakiin kanssa. Nämä viisi linjaa muodostavat Millerin alfan ”tule ja katso” -historian ja Kristuksen oomegan ”tule ja katso” -historian.

## **Neljä kertaa seitsemän**

Oikein ymmärrettyinä 3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskuudes luku yksilöi ”seitsemän aikaa” neljä kertaa, ja ”seitsemän aikaa” on Millerin ja hänen sanomansa vertauskuva. Vuonna 1842 Millerin ymmärrys ”seitsemästä ajasta” vahvistettiin vuoden 1843 kartalle, josta sisar White sanoo, että se ”oli Herran käden ohjaama” eikä sitä ”tulisi muuttaa”. Seitsemän vuotta myöhemmin Miller kuoli vuonna 1849, ja seitsemän vuotta myöhemmin Hiram Edson merkitsi muistiin ”seitsemän ajan” sanoman, ja seitsemän vuotta myöhemmin se hylättiin.

Vuonna 1842 julkaistiin Habakukin ensimmäinen taulu.

Vuonna 1849 vuoden 1843 kartassa olevan ”seitsemän ajan” alfan sanansaattaja kuolee.

Vuonna 1856 vuoden 1850 kartalla oleva ”seitsemän ajan” omega-sanansaattaja sivuutetaan.

Vuonna 1863 Habakukin kaksi taulua hylättiin, ja vuoden 1863 kartta julkaistiin.

Alussa julkaistiin jumalallinen kartta ja lopussa inhimillinen kartta. Näiden välissä tunnistetaan kaksi sanansaattajaa, sillä toisessa sanomassa on aina kaksinkertaistuminen.

## **Ensimmäinen enkeli**

Vuonna 1842 julkaistiin Habakukin ensimmäinen taulu.

## **Toinen enkeli**

Vuonna 1849 vuoden 1843 kartan vanha sanansaattaja kuolee.

Vuonna 1856 vuoden 1850 kartan uusi sanansaattaja jätetään huomiotta.

## **Kolmas enkeli**

Vuonna 1863 sanoma hylätään, ja vuoden 1863 kartta julkaistiin.

Kahdenkymmenen vuoden ajanjakso, joka edustaa neljää ”seitsemän ajan” symbolia, tasavälein seitsemän vuoden välein. Alfa-sanoma julkaistaan (1842), alfa-sanansaattaja kuolee (1849), omega-sanansaattaja jätetään huomiotta (1856) ja omega-sanoma hylätään (1863), mikä

esikuvallistaa vuotta 2012; 18. heinäkuuta 2020; vuotta 2023; ja pian tulevaa sunnuntailakia. Millerin kuolema vuonna 1849 vastaa 18. heinäkuuta 2020. Sanansaattaja ja sanoma herätettiin henkiin vuonna 2023. Omega-sanomaa avataan nyt sineteistään, ja sitä seuraa vuoden 1863 sunnuntailaki.

Milleriläisessä liikkeessä sanoma vahvistettiin, ja sitten sanansaattaja kuoli. Rinnakkaisessa liikkeessä sanoma vahvistettiin, ja sitten sanoma kuoli. Sanoma herätettiin eloon vuosina 1856 ja 2023. Luopumus on vuoden 1863 nimike, ja voitto on sen vastinkappaleen nimike sunnuntailaissa. Ennen sunnuntailain ja vuoden 1863 luopumusta ja voittoa esitetään vuoden 1856 ”seitsemän ajan” huippukiven omega-valon sinettien avaaminen, niin kuin on ollut vuodesta 2023 lähtien.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.

## **William Miller: 1782–1849**

William: ”tahto” ja ”kypärä” — ”päättäväinen suojelija”, ”määrätietoinen vartija” tai ”lujatahtoinen soturi”.

Myllyttäjä: henkilö, joka käyttää myllyä, erityisesti myllyä, joka jauhaa viljan jauhoiksi.

## **Vahvatahtoinen soturi**

“Rehellinen ja vilpiton maanviljelijä, joka oli johdettu epäilemään Raamatun jumalallista arvovaltaa mutta joka vilpittömästi halusi tuntea totuuden, oli se mies, jonka Jumala erityisesti valitsi johtamaan Kristuksen toisen tulemuksen julistamista. Kuten monet muutkin uskonpuhdistajat, William Miller oli nuoruudessaan kamppaillut köyhyyden kanssa ja oli siten oppinut tarmon ja itsensä kieltämisen suuret läksyt. Sen suvun jäseniä, josta hän polveutui, leimasivat itsenäinen, vapautta rakastava henki, kestävyys ja palava isänmaallisuus — piirteet, jotka olivat myös hänen luonteessaan huomattavia. Hänen isänsä oli vallankumoussodan armeijan kapteeni, ja niihin uhrauksiin, joita tämä teki tuon myrskyisän ajanjakson taisteluissa ja kärsimyksissä, voidaan jäljittää Millerin varhaisen elämän ahtaat olosuhteet.”

”Hänellä oli terve ja vahva ruumiinrakenne, ja jo lapsuudessa hän osoitti tavallista suurempaa älyllistä voimaa. Hänen varttuessaan tämä kävi yhä selvemmin ilmi. Hänen mielensä oli toimelias ja hyvin kehittynyt, ja hänellä oli palava tiedonjano. Vaikka hän ei saanut korkeakouluopetuksen etuja osakseen, hänen rakkautensa opiskeluun sekä huolellisen ajattelun ja tarkkanäköisen arvostelun tapansa tekivät hänestä miehen, jolla oli terve harkintakyky ja laaja-alaiset näkemykset. Hänellä oli moitteeton moraalinen luonne ja kadehdittava maine, sillä häntä pidettiin yleisesti rehellisenä, säästäväisenä ja hyväntahtoisena. Tarmon ja ahkeran paneutumisen avulla hän hankki jo varhain toimeentulon, vaikka hänen opiskelutapansa säilyivät ennallaan. Hän hoiti ansiokkaasti erilaisia siviili- ja sotilasvirkoja, ja vaurauden ja kunnian tied näyttivät olevan hänelle avoinna.” The Great Controversy, 317.

”Jumalan tuntemusta ei saavuteta ilman mielen ponnistusta, ilman rukousta viisauden saamiseksi, jotta voisitte erottaa totuuden puhtaasta jyvästä ne akanat, joilla ihmiset ja Saatana ovat vääristelleet totuuden oppeja. Saatana ja hänen liittoutumansa inhimillisistä välikappaleista ovat pyrkineet sekoittamaan erehdyksen akanat totuuden vehnään. Meidän

tulee ahkerasti etsiä kätkeytyä aarretta ja pyytää viisautta taivaasta voidaksemme erottaa inhimilliset keksinnöt jumalallisista käskyistä. Pyhä Henki auttaa sitä, joka etsii niitä suuria ja kalliita totuuksia, jotka liittyvät lunastussuunnitelmaan. Tahdon painaa kaikkien mieleen sen tosiasian, ettei Raamatun pintapuolinen lukeminen riitä. Meidän täytyy tutkia, ja tämä merkitsee kaiken sen tekemistä, mitä sana sisältää. Niin kuin kaivosmies innokkaasti tutkii maata löytääkseen sen kultasuonet, samoin teidän tulee tutkia Jumalan sanaa löytääksenne sen kätkeytyn aarteen, jota Saatana on niin kauan pyrkinyt salaamaan ihmiseltä. Herra sanoo: 'Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta.' Joh. 7:17."

"Jumalan sana on totuus ja valo, ja sen tulee olla lamppu jaloillesi, johdattamaan sinua askeleelta aina Jumalan kaupungin porteille saakka. Juuri tästä syystä Saatana on tehnyt niin epätoivoisia ponnistuksia tukkien sen tien, joka on tasoitettu Herran lunastettujen kuljettavaksi. Sinun ei tule viedä omia käsityksiäsi Raamattuun ja tehdä mielipiteistäsi sitä keskipistettä, jonka ympärillä totuuden tulee kiertää. Sinun tulee jättää omat ajatukseti tutkimisen oven ulkopuolelle, ja nöyrin, murtunein sydämin, itsesi Kristukseen kätkeytynä, hartaassa rukouksessa etsiä viisautta Jumalalta. Sinun tulisi tuntea, että sinun täytyy tuntea Jumalan ilmoitettu tahto, koska siitä riippuu henkilökohtainen, iankaikkinen hyvinvointisi. Raamattu on opas, jonka avulla voit tuntea tien iankaikkiseen elämään. Ennen kaikkea sinun tulisi haluta tuntea Herran tahto ja tiet. Sinun ei tule etsiä sitä tarkoitusta varten, että löytäisit Raamatunkohtia, joita voit selittää teorioittesi todistamiseksi; sillä Jumalan sana julistaa, että tämä on Kirjoitusten vääristeleminen omaksi kadotukseksi. Sinun täytyy tyhjentää itsesi kaikista ennakkoluuloista ja tulla rukouksen hengessä tutkimaan Jumalan sanaa." Review and Herald, 11. syyskuuta 1894.

"William Miller syntyi Pittsfieldissä, Massachusettsissa. Hänen muodollinen koulunkäyntinsä käsitti vain 18 kuukautta, mutta hänestä tuli itseoppinut vahvan lukuharrastuksensa kautta. Hän ryhtyi myös jo varhain kirjoittamaan, laatien runoutta ja pitäen päiväkirjaa. Hänen lukemisensa saattoi hänet tekemisiin uskonnottomien kirjailijoiden kanssa, jotka vaikuttivat häneen deismiin päin. Hänestä tuli rauhantuomari hieman yli kahdenkymmenenviiden vuoden iässä, ja hän taisteli vuoden 1812 sodassa. Useat kokemukset tämän selkkauksen aikana suuntasivat hänen mielensä kohti persoonallista Jumalaa. Vuoteen 1816 mennessä hän oli kääntynyt uskoon ja alkoi tutkia Raamattua vakavasti. Hän kirjoitti: 'Raamatun kirjoitukset... tulivat ilokseni, ja Jeesuksessa löysin ystävän.'" "

Vuoteen 1818 mennessä hän oli profetioita tutkiessaan tullut siihen johtopäätökseen, että Jeesus palaisi "noin vuonna 1843". Vuonna 1831 hän alkoi vahvan sisäisen vakuuttuneisuuden ja kaitselmuksellisen johdatuksen pakottamana esittää tutkimuksiaan julkisesti pienissä tilaisuuksissa. Tavattuaan vuonna 1839 tunnetun toimittajan J. V. Himesin hänelle avautui tie saarnata suurille joukoille suurissa kaupungeissa. Vaikka monet vastustivat häntä, hänen saarnaamisensa sekä niiden saarnaaminen, jotka olivat omaksuneet adventtisanoman, vaikutti merkittävästi, niin että jopa 100 000 omaksui uskon Kristuksen pikaiseen tulemiseen. Ellen Harmon kuuli häntä Portlandissa, Mainessa, maaliskuussa 1840, ollessaan 12-vuotias. Hän muisteli: "Herra Miller seurasi profetioita sellaisella tarkkuudella, että se iski vakaumuksen hänen kuulijoidensa sydämiin. Hän viipyi profeettallisissa ajanjaksoissa ja esitti monia todisteita vahvistaakseen kantaansa. Sitten hänen juhlalliset ja voimalliset vetoomuksensa ja

kehotuksensa niille, jotka eivät olleet valmistautuneet, pitivät väkijoukot ikään kuin lumottuina.” *Life Sketches*, 20.